

kel, overskuelig og lettere tilgængelig for patienten. Patientklagenævnets afgørelser om tvangsendlæggelse og tvangstilbageholdelse skal herefter kunne indbringes for domstolene, mens patientklagenævnets andre afgørelser som hidtil kan påklages til Sundhedsvæsenets Patientklagenævn.

Regeringen finder, at det er væsentligt at sikre, at der til stadighed er sammenhæng i den behandlingsmæssige og sociale indsats over for sindslidende, også efter udskrivning. Det gælder især i forhold til de særligt vanskeligt stillede sindslidende. Der er tale om en mindre patientgruppe, som er karakteriseret ved et sammenfald af meget tunge psykiatriske og sociale problemer, hvor der uden en særlig opfølgning er fare for, at de disse personer vil falde ud af behandlingssystemet, fordi de ikke selv søger den behandling eller de sociale tilbud, de har behov for, og ikke har et netværk, der efter udskrivningen kan tage hånd om dem. I forhold til denne gruppe er der derfor behov for en klar placering af ansvaret for den opfølgende indsats med hensyn til de behandlingsmæssige og sociale tilbud.

Lovforslaget indeholder på den baggrund også forslag om *udskrivningsaftaler og koordinationsplaner*. Formålet med denne ordning er at sikre, at der sker en klar placering af ansvaret for, at de relevante behandlingsmæssige og so-

ciala tilbud efter udskrivning stilles til rådighed for den gruppe af udsatte sindslidende, der må antages ikke selv at ville søge den nødvendige behandling m.v. I overensstemmelse med Retsudvalgets beretning fremhæves det, at der er tale om tilbud, som ikke vil kunne gennemtvinges, hvis den udskrivne ikke ønsker at tage imod tilbuddene.

På baggrund af Retsudvalgets beretning indeholder lovforslaget endvidere en pligt for de lokale patientklagenævn til at udarbejde en *årsberetning*. Det forudsættes, at årsberetningen udarbejdes i en dialog med de pågældende psykiatriske afdelinger.

Herudover lægger lovforslaget op til en række ændringer og præciseringer bl.a. med hensyn til *den opsættende virkning af klage over tvangsbehandling, den behandlingsansvarlige overlæges kompetence* og adgangen til at *tvangsbehandle legemlige lidelser hos sindslidende patienter* samt med hensyn til *tilbageførelse* af bortgåede eller udeblevne patienter.

Endelig foreslås indsat bemyndigelsesbestemmelser i bl.a. straffeloven for at skabe udtrykkelig lovhjemmel til at fastsætte regler bl.a. om *udgang* til de såkaldte retslige patienter.

Idet jeg henviser til lovforslaget og de ledsagende bemærkninger, skal jeg herved anbefale forslaget til det høje Tings velvillige behandling.